

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваршилене "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертають ся, хіба що дописувач сам
визначить, що бажає звороту своєї рукописної на листі ІІ поміщеної
та залучити поштову марку на ІІ пересилку.

ХТО І ЩО ДІСТАВ В 1922 РОЦІ.

На міжнароднім капіталістичнім фронті.

Великі капіталістичні держави дістали від Вашингтонської
конференції приказ розоружуватись, після якої почали
лихорадочно будувати нові величезні дреднаUTI, 16-цалеві ар-
мати та виробляти триїдвиг. гази.
Від генуєвської міжнародної економічної конференції євро-
пейські капіталістичні краї дістали... дістали... нічого не діста-
ли, а се "нічого" потвердила конференція в Талді.
"Ліга Націй" також розв'язувала в 1922 році міжнародні пи-
тання, але замість "розв'язання", по своїй старій традиції зав'язала
на них ще кілька гудзів, яких тепер не розв'яже і сам капіталі-
стичний фронт.
В Лозанні європейські імперіалісти розпочали вже че-
тверту дію своєї близько-східної трагі-комедії: першу дію гра-
ди про мuzuльську нафту; другу — про проливни; третю, через
пальці — про нещасних християн; а четверту — знова звернули
на нафту. Хто в сій трагі-комедії дістане по зубах — покаже
сїдутий рік.
В Лондоні в 1922 році успішно розбилися три прем'єрські
конференції. Головну ролу гiювна грав на них Пуанкарє. По
голови дістав, аж циліндр згубив, Муссоліні від англійських
робітників.

На внутрішнім фронті капіталістичних держав.

В Англії. — Лойд Джордж дістав такого копняка, що йому
аж прем'єрська шабля вилетїла з рук. Бонар Ло дістав владу і
з нею купу економічних гудзів до розв'язання. Парламентарі
буржуазні послы дістали від робітничого посла Джона Джонса
"комплїмент" — "dirty deeds". Безробітні в Лондоні на розоря-
жене нової влади дістають по головах поліційними клобамі.
В Ірландії. — Во ім'я національної визвольної боротьби
"свобіднодержавники" розстріляли цілий ряд республіканців,
а сї, щоби не лишитись в догву, відлачують ся "свобіднодер-
жавникам" в той самий спосіб.
У Франції. — Отгенаш покортшав, бо хлїб подорошав.
Головна причина — німецькі репарації, які ніяк не реперують ся.
На сїм ґрунті Брїан родив Пуанкарє. Пуанкарє хоче тепер
покинути Рурський округ, але той все стає йому поперек горла.
З той злати він пакує в тюрми комуністів.
В Італії. — Правителство мїнялось шотияж, поки не вро-
дило фашистів. Фашисти переконали Сератті, що його місце
в Комітеті і повічали папу з королем. Весіле справляли на
руїнах робітничих інституцій і редакцій.
В Німеччині. — Від шлюбю незалежних і шайдеманів ітв
вродив ся кабінет Купо. Хрещеним батьком був Сїннєс. Мо-
нархисти відправили Ерибєрґера і Ратєнава на тамтой світ сту-
дїювати репараційні проблеми. Комуністи дістали перевагу в
робітничих фабричних радах.
В Туреччині. — Грецька армія дістала такого залізного бо-
бу, що тепер всі грецькі сучасні мудреці не в силі його розкусти.
Суатан дістав в м'яке місце і вилетїв коминим, а всі міністри
дістали з його гарему по жінці. Що дістануть в Лозанні, ще
не відомо.
В Греції. — Король Константин вїхав до Італії студїювати
продукцію макаронів, а його шість міністрів відправились на
тамтой світ студїювати воєнну стратегію. Прогрес розвиваєть
ся в сїм напрямі далше.

В Заучених Державах.

Робітники дістали "Injunction", а
Ку-Клуks-Клен свободу розвиватись. Гомперс кольку під ре-
бро від Трейд-юніонї Провінційної Ліги, а Борнс-Догерти і Ко.
відкрили, що III Інтернаціонал має своїм центром Мелбу. В ви-
ду своєї безпомічності примїняли до III Інтернаціоналу систе-
му "Third Degree", вони виробляють тепер проект депортава-
ня Москви на Марс.
В Польщі. — Все спокійно, там все мовчить, а єсли хто і
кричить, то за гратів, мурів та з підземних таворів не чути.
В останніх днях трапилось непорозуміє з президентом Нару-
товичем, але побожий Поляки в Вїннігеу відравили панашу-
ди і тепер конфлікт можна уважати залагодженим.
В Галичині. — Фільварки польських панів пішли з димом,
сама шляхта поддалася до асу. 20 тисяч Українців дістали без-
платні державні приміщення і харчі на державний кошт на знак
"братної солідарности". Пани по трохи вертають тепер до до-
му, але є надія, що з весною, як розвинеть ся лист, підуть знова
в свист.
В Канаді. — Українці дістали право аліантського горожан-
ства і тим самим створили нову націю — аліантську, до якої ма-
ють право: Французі, Англіяці, Італіяці і взагалі держави вели-
кої і малої антанти. Таку "незалежність" викопотав для
канадійських Українців Укр. Гор. Комітет в Вїннігеу. Прислу-
жив ся і сам здох.
В інших малих капіталістичних краях нічого такого над-
звичайного за 1922-ий рік не сталося, над чим сїд бубоб оста-
новитись.

В Радянських Республіках.

Від Генуєвської конференції
вони дістали Рапальський договір. На Далекім Сході вони
збільшили свою територію аж до Тихого Океану. Знищили
бандитизм до решти. Положили першу підвалину під буду-
чий Всесвітній Союз Соціалістичних Радянських Республїк. Від-
святкували п'яту річницю своєї перемоги над ворогом. Пере-
моган голод. Заставили числитись з собою світових імперіалі-
стів.

Кому і що принесе 1923-ий рік?
Я не пророк.
Волинець.

ТОВАРИШИ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ!"

КОТРИ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ, А КОТРИ БАНДИТИ.

Як відомо вже нашим читачам з матеріалів поміщених в
"Українських Робітничих Вістях", минулої осені переправля-
ли ся з Радянської України до Східної Галичини узброєні кіні
відділи для революційної боротьби з польськими панями.
Вони падали панські фільварки, убивали польських жандар-
мів і українських хрунів і взагалі дали ся добре а знаки поль-
ським ділчачам і властям в Східній Галичині. Коли польське
правителство вислало проти революціонерів-повстанців вели-
ку силу війська, добре урештованого в скорострїля і аероплани,
борці-герої за звіль Східної Галичини з польсько-шляхоцького
ярма мусїли подати ся назад на Радянську Україну. Однак
припадок хотів, що коло Чорткова польським властям вдало
ся зловити малий відділ українських революціонерів-повстан-
ців, в яким були покійні тт. Мельничук і Шеремета. Сїх това-
ришів польський нагляд суд в Чорткові засудив на смерть і в
три години після присуду їх розстріляно.

Про сей сумний факт подали довші або коротші відомости
всі українські газети в Європі і в Америці та Канаді. І всі укр. га-
зети, від комуністичних до крайно чорносотєнних, мусїли напи-
сати, що згадані розстріляні товариші прийшли до Галичини
з Радянської України, хоч як се немудро було зробити україн-
ським чорносотєнним газетам. Сї товариші прийшли з Радян-
ської України (хоч про се нігде не було оголошено в ніяких до-
кументах), однак як-би Поляки не були їх зловиди і рости-
ляни, ніхто не був би мав певного доказу, що вони явраз при-
йшли з України. Іншим вдало ся швидко назад дістати ся на
Україну і їх побуту в Галичині ніхто не може доказати.

Тепер польське правителство вислає ноту до українсько-
го радянського правителства, в якій протестує проти того, що
на Радянській Україні формують ся "банди", які переходять до
Східної Галичини і палять там панські двори та убивають поль-
ських жандармів. Нота навіть заявляє, що польське міністер-
ство заграничних справ має достаточні докази, що "на терито-
рії Радянської України існує спеціальна організація, яка під-
тримує злочинні вчинки банд, що переходять з України на поль-
ську (!) територію. Сею організацією, яка називаєть ся "Гал-
репром", керують Мануїльський, Затонський та Федорчук".

Що мало сказати на се у відповідь українське радянське
правителство? Чи мало воно потвердити те все, що говориться
в польській ноті? Так такого дурного правителства нема
нігде в світі, ди то було воно буржуазне, чи робітницьке.

Потвердити закиди польського правителства — означало
би признати себе винним в розумію міждержавних відносин.

Отже у відповідь на польську ноту українське радянське
правителство заперечило, що немовби то на Україні існувала
така організація, як "Галрепром", та що з України переправля-
ють ся до Галичини яксь узброєні банди.
Що до самих подій в Галичині, то українське радянське
правителство виразно повідомило Польщу про "велике обу-
рене, яке викликають серед українських робітників і селян за-
ходи польського уряду щодо насильного приєднання Східної
Галичини до Польщі, яке нагромаджує права на самоопредме-
нення Галичини та міжнародні договори". А далше у відповіді укра-
їнського радянського правителства до Польщі сказано, що
наведені в польській ноті факти "непомірні незачині в порів-
нянні з драматичними подіями, які відбувають ся в Східній Га-
лицині і дійсні причини яких воно вважає не слід шукати в не-
люб'язних вчинках сусідів, як то намагаєть ся довести (поль-
ське) міністерство закордонних справ, але в самій політиці
польської влади".

Повише наведені підчеркнені речєня взятї дослївно з укра-
їнської відповіді польському правителству. Вони заявляють
ти Радянську Україну, але саме польське правителство, яке
Польщі, що за подїв в Східній Галичині не треба обвинувачува-
ти своєю політикою насильство над українським населєнем дово-
дять те насєлене до революційних виступів, та що на Радянській
Україні політика польського правителства в Галичині викли-
кує велике обуєне.

Заперечуючи з одного боку, що з Радянської України пе-
реходять до Галичини узброєні відділи, щоби робити там по-
стане, — українське радянське правителство тичє під ніс Поль-
щі, що вона вислає на Україну петлюрівські банди. Мовляв
— хлїб за хлїб. Тї менї закидаєш, що я вислаю до Галичини
узброєні відділи, щоби нищити польських панів, — а ти сама
вислаєш на Україну петлюрівські банди, щоби нищити склади
збіжжя і залїзничї, які находять ся в руках радянської влади. І на
доказ свого твердження, українське радянське правителство на-
водить, коли і де петлюрівські відділи, що були вислані Поль-
щею на Україну, вернули назад до Галичини під опіку поль-
ських панів. І сї повернувши назад до Галичини петлюрівські
відділи укр. рад. правителство називає бандами.

А "Укр. Голос" перекуєтьє справу в такий спосіб, що не-
мовби то укр. рад. правителство називає бандами ті відділи,
які перейшли з України до революційної боротьби в Галичині.
Що укр. рад. правителство розуміє під бандами петлю-
рівські відділи, що переправили ся з України назад до Галичи-
ни, а не революційні відділи, в яких були такі світли люди як
покійні тт. Цєпко, Шеремета і Мельничук, про се свідчить са-
ма нота Радянської України до Польщі, яку передрукував
"Укр. Голос". Осє що в тїй ноті сказано:

"Однак, після одержання вище згаданої нотї (польської) Ми-
ністерства Закордонних Справ, Український Радянський Уряд в пиль-
ному порядку зробив розслідження, яке виявило, що протягом за-
значеного часу, жадних переправ банд з території Радянської Укра-
їни на територію Польщі не траплялось, за винятком переправи
банди Гальчевського, яка перейшла 2. вересня коло Гусятини, де її
з призначенням зустріла польська військова влада. Відносно перехо-
ду банди Гальчевського і П'яничкої зустрічі Польський Уряд був
своєчасно повідомлений нотю Повноваженого Представника УСРР
в Польщі пана Шумського від 12. вересня, на яку дощ не отримано
Українським Урядом жадної відповіді.

Розслідженням встановлено також факт переправи банди о 4 го-
дині ночі 20. жовтня в 20 верстах на північ від Одєська на пів-
нічний захід району Собачинської. Того дня по данних прикордо-
нної охорони, коло станції Березки, в 35 верстах на південь від
Гусятини, переправляла банду в 8 верств, що уявляла з себе
решту банди Ора і вїтала з Летчівського пошта після розпоро-
шення сїєї банди українсько-радянською місцевою. Всї сї банди
включать ся рештками тих банд, яких починають з жовтня та
дїстопода минулого року, за допомогою 2 відділу Польського Ге-
нерального Штабу, було переправно на територію Радянської Укра-
їни, про що Польський Уряд був своєчасно і документально пові-
домлений Українським Урядом. Подібна переправа банд, хоч і в
зменшених розмірах, триває і досї. Так 22. жовтня в окрузі Жит-
ківшї в 8 верстах на південь від Гусятини, перейшла на територію
України банду в складі 13 верств, яка звернула далї в напрямі
до Чємерівца".

Отже хїба лише чоловік без всіх клопєк в голові може ска-
зати, що укр. рад. правителство розуміє під винисленими пе-
тлюрівськими бандами українських революціонерів, що вчинили
повстанє в Східній Галичині. Кождий хто вмє читати ба-
чить, що укр. рад. правителство вичисляє в ноті до Польщі
петлюрівські банди, висланї свого часу Польщею на Україну,
яких тепер польська військова влада по переході до Галичини
урочисто вїтає.

А протє "Укр. Голос" стараєть ся змовити в своїх читачів,
що укр. рад. правителство назвало бандами не польських на-
єльничих петлюрівців, а українських революціонерів в родї Мель-
ничука і Шеремети. Чи не є отже ідіотством така писанина?

В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ І НА ВОЛІНІ.

(Від власного кореспондєнта.)
II

Після виборів. — Петлюрівські офіцери агїтували. — По про-
цєсї Федєка. — Мораль Назарука. — "Українські" і українські
посли в соїмі. — На Волині. — Нова нація. — Самї бють і самі
кричать. — Виповідженє війни. — В гору чола!

Вислїд виборів до польського соїму і сенату сїдуєть:
"Єднота народова" (нац. демокр.) — одержали 163 манд.
католицька людова партія — 6 мандатів, "людовці"
(партія Вітоса) — 70, "Визволенє" (п'ястівці) — 49 манд., "Зе-
днанєне кресове" — 1 манд., група Стапінського — 2 манд., на-
родна робітнича партія — 18 манд., польська соціал. партія —
41 манд., група попа Окуня — 4, комуністи — 2, "українські хлї-
бороби" з Галичини — 5, національні меншости — 83 мандати
(Жида 35, Українці 23, Німці 15, Білоруси 9, Руські 2.)
Склад сенату сїдуєть:
"Єднота народова" 51 манд., людовці 17, "Визволенє" 8,
нар. роб. партія 2, польська соц. партія 7, б'ялок національних
меншости 26.

Національє зібранє, яке вибирає президента Польщі скла-
даєть ся з 444 послів і 111 сенаторів. Правіця має в ньому 220
голосів, лївіця 219, національні меншости 109.

Розумієть ся, що рішати всі справи змощє б'ялок національ-
них меншости, бо його голоси злучені з лївицею змощють роз-
бити правіцю.

Належить все таки замїтити, що 2-ох послів до соїму сї-
дять в тюрмі: першїє, се комуніст Крукаловський, який одєр-
жав 135 тисяч голосів і український соц. революціонер Марко
Луцкевич з Волині. На днєх буде порушена справа їх визволе-
нє в соїмі як перша точка нарад.

Відомо всім, що в Галичині створєна партія "українських
хлїборобів", виключєно на час виборів, з рєнегатів і провока-
торів. Аж після виборів вдалось довідати ся, що всю виборчу
кампанїю, при допомозї партії "хлїборобів-державників" (геть-
манців) України — перевели петлюрівські офіцери, які сїдять
по таворах інтерв'єнах. На чолї цілої акції стояв "хлї-
бороб-державник" — генерал У.Н.Р. Загродський, та один з
висших урядовців міністерства внутрішніх справ У.Н.Р. в Тар-
нові — Іванович. Вони й вислали з таворів в Галичину 10 офі-
церів-петлюрівців для агїтації за лістою рєнегатів "хлїбо-
робів". Для провону сими старшинами призначено було на-
чальника контр-розвідки 3-тої дївїзії У.Н.Р. Розвадовського,
що постійно перебував в Коломиї в готелї Шперґера і "заві-
дував" округом Станіславів-Коломиї. В окрузі Галича "пра-
цював" сотник 3-тої дївїзії Козачинський. В Городєні б. мор-
ський офіцер дєтлурівєць Осканів і козак 3-тої дївїзії Мосєн-
ко. В окрузі Товмача — поручник 3-тої дївїзії Мельник і го-
рої артист. Навколо Тисмєниці адмїнстр. офіцер 3-тої дївї-
зії б'яток Таранський. Поручник Левченко тримав звязок і ве-
рбував потрібних людей в таворах. Всї справоздана з агїтації
їшли до "генерала" Загродського.

Радїте панове патріоти! В гору тризуб! — Ванш "борцї"
чудово борьт ся. Продають за паршиві польські тисячки не
тільки свою чєсть, ім'я Україна, але й чєсть народу. А ви ве-
личаєте їх за сє!

"Українські" послы хлїбороби знаменито почувать себе
серед своїх виборців. 15. листопада с. р. до Войнидова при-
їхав посол "хлїборобів" бувшїй пїп Ільків в товаристві тайного
полїційного агєнта і трох жандармів, які цілий час не відсту-
пали від нього. 15. листопада другий посол "хлїборобів" Ду-
тчак обїздив свій повіт в цїкавому товаристві. Напередї їхав
узброєний відділ польської кїнноти, за ними в автомобілі по-
сол Дутчак з двома поліційними агєнтами, позаду батарея ар-
тилерїї, а по боках силні відділи піхоти в сталежках (бойових)
шодомах з скорострїлями. Сеєжєне думали, що військо зовни-
ло якогось великого злочинця, але поліційний агєнт пояснив,
що се "посол з вої народу".

Як відомо процес Федєка закїнчив ся. Сам Федєк і кіль-
ко товаришів дістали три рази висшу кару, як повинні після
закоу. Треба замїтити, що всі "фєдаківцї" знаменито дер-
жали ся весь час на процесї і буди чудово підготовлені. Их про-
мови були величє вражєє навіть на судіви. (Цїкаво, що під-
час розправи хтось вкрив з стола в судї револьвер, який стрї-
ляв Федєк.) Сам процес дуже багато зробив для загальної
справи і неюдомо польському шовїністови відкрив очі. Вправдї
перевага "фєдаківців" се теж українські націоналісти, але
без сумніву вони красїє, революційні одиниці. Треба замїтити,
що 5 Жидів і 1 Німєць 3 судів присягли всіми силами бо-
ронити (замість судити) "фєдаківців" і навіть на питання: "чи
стрїляв Федєк в Грабоўського?" — відповіли кілька разів: "ні!"

Але в Галичині є свїжа новина. Чорносотєнний укр. орган
"Свобода" друкує опис подорожі до Америки "міністра" На-
зарука. Гидко читати. І тут Назарук стараєть ся виписувати
свою мораль. Розумієть ся, цїлий опис подорожі засипаний
цитатами з "свїятої біблїї": "Соціалїст", "радикал" Назарук
накинує вернутись до свїятої церкви. З біблїєю в руках пан
доктор шукать правди і вікні доходить до того, що Українці
ще 1000 лїт перед Колумбом були в Америці. Нещасний На-
зарук! Так хоче бути вченим і ані рупш! Всуваєть ся ґрунт під
ногами. Не помагає йому жї "свїята біблїя"!

В Варшавському соїмі є зараз два роди Українців-послів.
П'ять галицьких "хлїборобів-запроданців і 23 з Волині, Холм-
щини, Польє і Пїдлїжя. Сї останні утворили спільну політичну
організацію "Український соїмовий клуб" (21 членів) і "У-
країнський сенатський Клуб" (6 ч.), а обєднані обї організації
створять "Українську парламентарну рєпрєзєнтацію". Вони рі-
шили одностайно заступати і боронити інтереси українського
народу в Галичині і не входити в ніякий звязок з "хлїбороба-
ми" з Галичини, та не давати їм ніякої ні моральної, ні факти-
чної піддержки тому, що вони свїдомо зломили український бой-
кот виборів, приймаючи мандати з рук польської адмїнстрації,
проти вої українського населєня. Галицькі "українські хлї-
бороби-посли" вступили до клубу шєхпольяків, сєбто-чорної
соції.

До недавня, Волинь, Холмщина, Польє та Пїдлїжє були
спірними питаннями. Царська Росїя твердила все, що там жи-
вуть "істинно руськіє", а Поляки, що "польськї народ". Але при
переведєнню виборів там "виросла" нова нація: Українці. Се
наведло на польську шляхту страшний панїку. Помімо шадєної
агїтації на тих землях не вишлов послом ані один Поляк, тільки
— всі Українці. І вибори дали найкрасшїй доказ, що Волинь,
Холмщина, Пїдлїжє та Польє — українські землі, та що не-
догво потїнтьтє ся ними імперіалїстична Польща, що силою
примучила ті землі до себе. Розумієть ся, вже тепер ведєть ся
відповідна підготовча робота в польській прєсї, щоби пробу-
джену Волинь засїяти рєпрєсїями. Львівська газета "Слово
Польське" з 30 листопада 1922, в статї п. н. "Гибль Волині",
писє:

"Дотепершња влада дуже помилково поступала, бо допо-
магала українїзувати Волинь. З сього вишло, що Українці
почали гнобиť польську інтелїгенцію. Українські "Просвїта"
сїють клясову ненависть. Населєне ненавидить польську вла-
"

(Продовженє на 3-ій сторинї.)

ПРОТЕСТ УКР. СОЦІАЛІСТИЧНОГО СТУДЕНТСТВА В ЧЕХІ.

(Кореспондєнція з Праги до "У.Р.В.")

Вже від трох років находять ся західні українські землі —
Східна Галичина, Волинь, Холм-
щина, Польє і Пїдлїжє під
страшним національним і со-
ціалїзмим терором польської
шляхоцько-буржуазної держа-
ви. Особливо тяжкий се утиск
в Східній Галичині, котрої
правно-державне становище до
тепер не вирішено. Рєпрєзєн-
тантами польської державно-
сти в Східній Галичині як і
в інших українських землях,
окупованих Польщею — поль-
ські поміщики, фабриканти та
бурюкрати, котрі немислєдно
дають та пригїтають
широкї верстви українського
населєня, переважно мужицько-
го, перемінуючи сучасну
Польщу в жалувий тюрму на-
рода.

Не вважаючи на невірше-
ність правно-державного ста-
новища Східної Галичини, роз-
писана польська влада теж на
її території вибори до вар-
шавського соїму, помагаючи
тим робом на право самовизна-
чення галицького населєня та
взяла ся до їх неведєна за
всю ціну, уживаючи при тїм
страшенного терору, підкупств,
арештів, грошевих кар, кинить
експедицій, рабунків а навіть
убивств. Через сїлий місяць до
виборів стояли в Східній Га-
лицині дєсятки тисяч військо і
тїлжи дєсятки сєзам чи місточ-
кам пощадити ся не пошести
найтихших врат матеріальних
і культурних від безправного
панованія здичавілої шляхоць-
кої солдатеєки. Тому не див-
но, що на безоглядний вибор-
чий терор та насильєне потоп-
танє права самовизначєня від-
повідає Сх. Галичина проти
шляхоцьким мужицько-націо-
нальним заворушеннями, на-
слідком котрих пішло з димом
кількасот панських маєтків,
кільканаїсть мостів та дер-
жавних будинків і т. д. На сєй
масовий бунт галицьких укра-
їнських трудящих має відпові-
ла польська держава ще без-
огляднішим терором і нинї
сидить в галицьких тюрмах по-
над 10,000 галицьких Україн-
ців і нагаї суди засуджують
дєсятки людей на важкі карї а
то й на смерть. Ієт недавно
розстріляно в Чорткові двох
галицьких повстанців С. Мель-
ничука і П. Шеремету і оба во-
ни загинули від злочинної ку-
лі шляхоцьких окупантів з пі-
сєєю "Інтернаціоналу" на устах.

А в сїлді за ними їдуть нові
розстріли, новї знущаня. Так
виглядає новочасна Європа з
так званим правом самовизна-
чєня та нустими деклараціями
про охорону поневоленних на-
родів. У самїй тїльки Галичи-
ні страждає під нечуваним, гір-
шим від царського, рєжимом
польської шляхти чотири мї-
ліоний народ, котрий досї
правно не належить до Поль-
щі, нинї на очах свїта затоплює
ся в крвїи вську його спробу
визволити ся з своєї тюрми. А
що й казати про Волинь, Хол-
мщину і т. д., котрі теж правно
не належать до Польщі?

Українське соціалістичне
студєнство перебуваєє в Чєхо-
словачинї звертаєть ся до всіх
пролетарських організацій та
інституцій в Чєхословачині та
в Європі з найршучайшим про-
тєстом проти націоналістично-
го соціалїзмим утижку польської
держави в західних українських
землях; українське соціалістич-
не студєнство в сєй тяжкий
мент своєї країни вірить тєрдо,
що тїльки міжнародний ре-
волюційний пролетарїат являє
ся єдиним певним союзником
та оборонєном поневоленних на-
цій, в тїм числї і нашої.

ОСНІНІГ, Н. П., 15. грудня.
— Венямін Гїтлов, який від
кількох тижнів находив ся у
визинції Сїнг-Сїнг, вїшлов знова
на волю після зложеня бон-
ду. Від 1920 р., коли його за-
суджено за "кримїнальну анар-
хїю" на 5 до 10 років взишчїї,
він вже шєстий раз виходить
на волю за зложенєм "бєдулу".

Гїтлов остане на вої аж до
часу, доки висшїй суд не ви-
дасть свого остаточного ріше-
нєня в звязку з його апєляцією
проти засуду.